

Τὲ δέεις; τί ποθεῖς;
 Χώρει εἰς τὴν ναυῦ.
 Ὁ Χάροισι σε καλεῖ.
 Σὺ δὲ καλύεις ἀνάγασθαι.
 Πρ. Εἶπ' οὐχὶ ταῦτα δευὰ πάροιν ἐς ἐ-
 μέ.
 Νηὶ δὲ ἀλλὰ τοῖς προβάλοις ἀντικρὺς
 Εμαυτὸν ὄψιν δέξω βαδίζων ὡς ἔχω.
 Λυ. Μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προθυμέμεσθα;

Β *ΒΙΣΕΤΥΣ.* Ὅτι λευομένη δὲ κἀθη. κληρονομο-
 μένη, οἰωνοζομένη, μαντιουμένη. ὅση γὰρ κ' ὅσαι, οἰμήνη,
 μαντιμία, θεῖα κληδὼν. ὁ δὲ φέρεσθαι, ἰσομαντεύεσθαι. Σ. ἴ-
 σως δὲ ἔστι τούτων ἢ δυσιγράτῃ νοεῖ τὸ λεγόμενον ἐν τῷ
 Πλούτῳ πρὸ τοῦ Δελφικοῦ ἱεποδοσίου, καὶ τῆς μαντιμίας. φα-
 σὶ γὰρ τὸ ἀρχαῖον, παρθεῖον δὲ τὸ ἀγνόν. θεσησιφ δ' ἐν
 εἰωθέται. ἀλλ' ὡς ὅτι λευομένη κἀθη, ἀντί τ' ὅτι κἀμα-
 ζεσθαι, ὁ παλαμτέρα οὐ κἀθησθαι, καὶ θρησκευεῖν ἀναγ-
 καζεῖ. ὅπερ ἀγρᾶς ποιεῖν φιλοῦσι. ἀλλ' ὅστις ἐστὶ.]
 ταῦτα δὲ πρόβουλος πρὸς πλὴν δυσιγράτῳ λέγει, ὡς ἐκ
 τῆς ἐξῆς δ' ἴλον, ὅτι καὶ γυνὴ τ' ἕροντα θνήσκουν ὀπιθυ-
 μέ. ὅτι εἴτω παρρησιαζέ, καὶ λόγοις, ἀποπεθεύοντι
 χρῆσθαι. διὰ καὶ τὴν πρόβουλον προσώπων ἐστὶν γραπτέον. ὁ
 νοῦς, ἀλλὰ ὅστις ἐπὶ τῷ εὐδαίμονεσιν, ὅστις πρὸς τὰς
 σπουδὰς καὶ τοῦ ἀφροδισιασμοῦ ἐστὶν ὀπιθήσειας, ἐπὶ
 ταῦτα γαμήσει. τινὲς δὲ, ταῦτα μετ' ἑρωτικῆς γρα-
 πτεῖον νομίζουσι, καὶ εἰ τις, ἀντί τ' ὅστις, ἔτι ἐστις.

ἀλλ' οὐ τίς ἐστὶ εὐδαίμων; ὅπερ ἴσως ἐκ ἀπι-
 θανον.
 τί μαθῶν ἐκ δόπιθνήσκεις; ἀλλὰ γυνὴ ἰοῖς τῆς προβοῦ-
 λου λόγοις ὀργισθῆσα, ταῦτα πρὸς αὐτὴν λέγειν ἅ τῶν
 τῶν ἐννοιᾶ ἀύτη. ταῦτα δὲ πόθεν ἔμαθες; εἰ δὲ ἐκ δόπι-
 θνήσκεις θάπτον ὡς τοῦ θανάτου ἀξιος ὢν; πρὸ δὲ ταῦ-
 τῆς τ' μετοχηκῆς, μαθῶν, ἀλλαχού εἰς πλέονων προείρη-
 ταί. τινὲς δὲ, ἀντί τοῦ μαθῶν, γραφουσι μόθων. μόθων
 δὲ, ὁ φορτικός, καὶ ἄτιμος, καὶ μόθωνες οἱ εὐτελεῖς. καὶ
 μόθωνες ἐκ δόπιθνόντων τοῖς ἐλευθέροις
 παῖδας οἱ Δακωνες, τῆς πρόβουλον ἰοῖναι ἢ γυνὴ λοιδο-
 ρεῖσθαι καὶ μόθων, εἶδος ἀγρᾶς, καὶ ἐπελοπορούς. ὁ φορ-
 τικῆς ὀργισθῆσα. Χωρεῖον ἐστὶ.] ἐκ τ' ἐνοίας, καὶ τῆς
 προσηγορίας τινὲς γραπτέον νομίζουσι χαλεπὸν ἐστὶ. του-
 τῆς, καὶ χαλεπὸν ἐστὶ τὴν δόπιθνήσκου. διὸ δ' ἐστὶ ἰαχῶ (χ-
 ρόν ἀνεσθῆσθαι πρὸς πλὴν τοῦ θανάτου ἐκφορᾶν. οἱ δὲ ταῦτα
 πλὴν γραφῶν σώζειν βυλομένοι, δόπιθνόντων σημεῖον τῆ
 λέξει προσλαβεῖσθαι, οὕτω, Χωρεῖον ἐστὶ. Ἐ γὰρ, φασιν, τὸ
 ὤειος, καὶ ὤειμος, καὶ ἔρχομαι, Ἐ χείροισι σὺωνύμων λέ-
 γονθαι. Μελετῆ ἔσθαι.] μελιτῆ ἔσθαι, μάζα μέλιτι δεδο-
 μένη, καὶ ἐφερον ὡς ἐπὶ ἰοῖς ὅφισθαι ἰοῖς ἐν τροφονίου
 οἱ μαντιευόμενοι. ἴσθαι δ' ὅτι ἡ μελιτῆ τὰ ἐπὶ ἰοῖς τοῖς
 νεύροις, ὡς εἰς τῆς κέρβερον, καὶ ὄβολος μιὰ ὁδὸς πρὸς ἄρθρον. ὁ
 σέφανος ὡς τῆς βίον διηγωνισμένοις. ἀσθε ταῦτα] ἢ

*A Quid eges, quid aues?
 Vade ad cymbam, et
 Vocat ecce Charon,
 Tamen oram solvere non vis.
 P. R. Non est ut istam diritatem vltra fe-
 ram,
 Mibi ire certum est ad meos Proconsules
 His me ipse coram ostendam, et hunc rerum sta-
 tum.
 Lys. Te conlocatum non fuisse exprobulas?
 Sed si die ad sis tertio, ad diluculum
 Parata habebis ad viaticum tria.*

γυνὴ ἐν τῷ ταῦτα λέγει, ἀμα καὶ ὁ δὲ ὁρ εἰς κεφαλῶν τῆς γέ-
 ροντος ἐκ χειρὸς. ὅπερ ἐκ τῆς ἐξῆς δ' ἴλον. Τῆ δέεις; καὶ τοῦ
 θείουμαι, δὲ κοινῶς, καὶ δέεις Ἀθηνᾶς, ὡς καὶ τὸ ἀνήσει,
 ἀντί τοῦ ἀνήσει. τίνος χρεῖαν ἔχεις; τίνος ὀπιθήσει; εἰ, τί-
 νος τοῖς δέεις Ἀθήνας. ἐκ τοῦ λιμένος ἀποπλέειν, καὶ
 εἰς τὸ ἀνώ φέρεσθαι. ὁ ἐναντίον τὸ κἀθησθαι, καὶ εἰς τὰ κἀ-
 λα, καὶ εἰς πλὴν τὸ φέρεσθαι. τοῖς προβάλοις.] ἐκ τού-
 των δ' ἴλον ἔχει εἰς ἄλλων, ἀλλὰ καὶ πλείους τ' ἑλληνες προ-
 βάλους, ὁ ποροεσθῆσθαι γυνεσθαι. ἀρῶν ἐμέσθαι ἄσε, ὁ πρὸ
 τῆς ἄλλων ἐδέμεσθαι, ὁ τῆς ἄλλων προσηγορίας, ὁ δὲ
 τοῦς. καὶ ἡμῖν ἐγκαλεῖς ὅτι ἰοῦ ὁ δὲ ὁρ εἰς πλὴν τοῦ κεφαλῶν
 ἐκ ἐξεχέσθαι πρῶτον, ἢ, πρὸ τῆς ἄλλων, εἰ τοίνυν ἡμᾶς
 εἰς τὸ ἄνω φέρω, δ' εὐρο εἰς πλὴν τριπλῶν ἡμέραν ἑσπανε-
 χῶρησθαι, ὅπως τὰ τριπλῶν, καὶ τριπλῶν, γέρα τὰ, ταυτέσθαι τὸ
 ὄπιθον παρεσκευασμένον λάεθαι.

*C H R. Χωρεῖον ἐστὶ σφερόν.] In editione Veneta
 legitur χαλεπὸν, & δὴ μάσθω, non δημάξω. Est lau-
 tem τὸ ἀνήσει προ ἀνήσεις nisi manis ἀνήσαι ut sit
 tempus est emere sandapilam, ego quidem pinfo
 tibi melle πλοῦσαν. Est autem epithetὸς τῆς ναυσῶν. Et
 sic vocatur μάζα μέλιτι δευομίνην (propterea ait
 μάσθω) quam mortuis dabant vt Cerbero ferrent
 (vocavit Maro offam melle saporatam) & obo-
 lum vt portitori Charonti, & coronam vt qui vi-
 ta bonum certamen vicerint: Sunt qui apud Vir-
 gilium saporatam offam legant, frustra si me au-
 diunt. nullus enim in melle sopor, & quamuis so-
 poratus ab offa fuerit triceps ille canis, factum est
 propter medicatas fruges & papauer aspersum.
 τοῦ δέει.] Lege vt in Veneta editione τοῦ δέει; τί
 ποθεῖς, suntque isti Anapestici versus, & postre-
 mus οὐδὲ καλύεις coronis Anapestica hac nota
 claudenda. > Οὐχὶ προθυμέμεσθα σ;] Respicit vt
 puto, ad ea de quibus Sudas πρὸς ὀψισθῆσθαι, qui
 mortis est terminus, nisi si προθυμάς sit mortuum
 conlocare, & vt ait Persius, rigidos calces in por-
 tam extendere. Ἡξει παρ' ἡμῶν] Melius ἔχει vt &
 Veneta habet editio, deinde lego τὰ τελεσθῆσθαι
 ἀμείνα, nō autem τὰ λείπ. Nā ἡ τειλεῖα τῆς θανάτου
 intelligit, quia morte dānatis tria proponebant,
 gladiū, laqueū & cicutā. Quis nō malit ἡ τειλεῖα συ-
 σιγῆρον.*

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

CHORVS SENVM.

Οὐκ ἐστ' ἔργον ἐγκαθ' ἑαυτὸν ὄς περ' ἐστ' ἐλάδου-
 θερον.

*N*on decet nūc esse segrus qui sciunt se li-
 beros: